

WorldTrack A/S informere

Omkring brug af elektronisk kørebog og beskatning af fri bil (firmabil),
60-dages-reglen og 25-gange-reglen mv.

De forskellige kategorier af køretøjer	Side 3
Beskatningsreglerne – bopæl og arbejdsplads	Side 4
Hvad er erhvervsmæssig kørsel?	Side 4
Almindelige personbiler	Side 4
Beskatning af fri bil, (firmabil), (ligningslovens §16, stk. 4)	Side 4
60-dages-reglen	Side 5
25-gange-reglen	Side 6
Chauffør-reglen	Side 7
Varevogne, der ikke er specialindrettede, gulplade-biler	Side 8
Specialindrettede køretøjer	Side 9
Specialkøretøjer	Side 9
Konklusion	Side 10

For at kunne beskrive reglerne er det nødvendigt at opdele køretøjerne i forskellige kategorier:

- 1) **Almindelige personbiler**
Personbiler er indregistreret som personbil, hvilket vil sige indrettet til befording af mindre end 9 personer.

- 2) **Varevogne, der ikke er specialindrettede**
Varevogne er biler, der er indregistreret som varevogne og som er indrettet til varetransport og ikke persontransport.
Varerummet er ikke specialindrettet med fastmonteret udstyr mv.

- 3) **Specialindrettede køretøjer**
Typisk større varevogne og kassevogne, som er indrettet som arbejdsplads med hylder, kasser og lignende fastmonteret udstyr, der er nødvendigt for at udføre arbejdet.

- 4) **Specialkøretøjer**
Lastbiler, kran-biler og lignende store køretøjer.

Beskatningsreglerne

De skattemæssige begreber "sædvanlig bopæl" og "arbejdsplads"

Da udgangspunktet er, at kørsel mellem bopæl og arbejdsplads er privat kørsel (som er skattepligtig), vil vi her beskrive hvilke lokaliteter, der skattemæssigt anses for bopæl og arbejdsplads.

Sædvanlig bopæl:

Skattemæssigt er der kun et sted, der kan være den sædvanlige bopæl. Andre opholdssteder (end hjemmet) er ikke den sædvanlige bopæl, f.eks. normalt ikke et sommerhus. Ved tvivl om, hvor den sædvanlige bopæl er, laves en vurdering ud fra forhold som personlig, social og familiemæssig tilknytning, opholdenes hyppighed og folkeregistertilmelding.

Arbejdsplads:

En arbejdsplads er i skattemæssig henseende et sted, hvor der erhverves indkomst. Alle former for arbejdspladser og arbejdssteder, der ikke samtidig er den skattepligtiges bopæl, er omfattet, så længe der er tale om et indtægtsgivende arbejdssted, altså en lokalitet, hvor medarbejderen udfører sit arbejde.

Udover den faste arbejdsplads er også arbejdspladser, hvor der foregår kundebesøg, konferencer, møder efteruddannelse/kurser omfattet.

Hvis arbejdet betinger, at der overnattes på hotel, anses kørsel til hotellet som en del af kørslen til arbejdspladsen. Får hotellet karakter af midlertidigt opholdssted som følge af flere overnatninger, omfattes kørsel mellem hotellet og arbejdspladsen af 60 dages reglen (herom nedenfor på side 5).

Hvad er erhvervmæssig kørsel?

Der skal ikke ske beskatning af værdi af fri bil, hvis lønmodtagerens kørsel i arbejdsgiverens bil udelukkende er erhvervmæssig kørsel.

Erhvervmæssig kørsel er - i skattemæssig henseende - defineret ligningslovens §9B som:

- kørsel mellem arbejdspladser
- kørsel inden for samme arbejdsplads
- kørsel mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads i indtil 60 arbejdsdage inden for de forudgående 12 måneder.

Al anden kørsel i arbejdsgiverens bil er som udgangspunkt privat kørsel, der kan medføre beskatning af fri bil for medarbejderen.

Ad 1. Almindelige personbiler

Beskatning af fri bil

Efter Ligningsloven § 16, stk. 4 skal en lønmodtager beskattes af værdi af fri bil, hvis lønmodtageren har arbejdsgiverens bil til rådighed for privat kørsel eller faktisk kører privat i arbejdsgivers bil.

Det er rådigheden over bilen (den teoretiske værdi) til privat kørsel, der beskattes, og det skattepligtige beløb er derfor uafhængig af privatkørselens omfang i den periode, hvor bilen har været til rådighed for medarbejderen.

Den skattepligtige værdi opgøres skematisk som 25% af den del af beregningsgrundlaget, der ikke overstiger kr. 300.000 og 20% af resten. Beregningsgrundlaget fastsættes som udgangspunkt i bilens anskaffelsessum. Mindste beskatning er en måned.

Kørsel mellem bopæl og arbejdsplads er som udgangspunkt privat kørsel, men der gælder undtagelser, således at kørsel til bopælen i disse undtagelsestilfælde er erhvervsmæssig kørsel og derfor ikke medfører beskatning af medarbejderen.

Sådanne undtagelser er 60-dages reglen (herunder undtagelsen om særligt arbejdsmonter, hvor det på forhånd antages at 60-dagesreglen opfyldes), 25-gange reglen og chaufførreglen.

Formodningsreglen:

Hvis arbejdsgiverens bil tages med til bopælen, gælder der efter praksis en formodning om, at bilen er til rådighed for privat kørsel, og det påhviler lønmodtageren at afkræfte denne formodning.

Formodningen kan afkræftes ved:

- at det med en fraskrivelseserklæring er aftalt mellem lønmodtageren og arbejdsgiver, at bilen ikke må anvendes privat og
- at bilen faktisk ikke anvendes til privat kørsel og
- at dette kan dokumenteres ved en fuldstændig ført kørebog, og
- at der føres løbende kontrol hermed af arbejdsgiveren.

I vurderingen af, om en lønmodtager skal beskattes af fri bil, vil man derfor først se på, om bilen er stillet til rådighed for lønmodtageren af arbejdsgiveren til privat kørsel. Hvis det er tilfældet, skal der ske beskatning for den periode, hvor bilen har været stillet til rådighed, uanset omfanget af den private kørsel.

Hvis bilen ikke (formelt) er stillet til rådighed for privat kørsel, vil man også se på om den faktiske anvendelse indebærer privat kørsel og, således at bilen faktisk har været til rådighed for privat kørsel og der derfor skal ske beskatning.

Bevisbyrden påhviler altså den ansatte i forhold til skattemyndighederne. En fraskrivelseserklæring kombineret med kørebog er stærke argumenter, når bevisbyrden skal løftes.

60-dages-reglen – midlertidig arbejdsplads – ingen beskatning

60-dages-reglen er en af undtagelserne til, at kørsel mellem bopæl og en arbejdsplads er privat kørsel, idet reglen fastslår, at kørsel mellem bopælen og en **midlertidig** arbejdsplads er erhvervsmæssig kørsel.

En midlertidig arbejdsplads er defineret som en arbejdsplads, hvor den ansatte højst kører til 60 gange/arbejdsdage inden for de forudgående 12 måneder. Kørsel til den midlertidige arbejdsplads flere gange samme dag tæller kun som en gang.

Hvis det kan dokumenteres, at kørsel mellem bopæl og et midlertidigt arbejdssted holder sig indenfor rammerne af bestemmelsen, skal der ikke ske beskatning af fri bil.

Der behøver ikke være tale om 60 arbejdsdage efter hinanden, men sammentællingen afbrydes dog, hvis der ikke er kørt mellem bopælen og den pågældende arbejdsplads i 60 sammenhængende arbejdsdage.

Eksempel:

Kørsel fra hjem til:	Antal arbejdsdage
Arbejdsplads A	60 dage
Arbejdsplads B	10 dage
Arbejdsplads A	10 dage
Arbejdsplads B	55 dage
Arbejdsplads C	11 dage
Arbejdsplads A	40 dage

Medarbejderen kan køre til arbejdsplads A igen, da han har arbejdet mindst 60 dage på en anden arbejdsplads B + C = 55 + 11 = 66 dage.

Det er kun kørsel direkte mellem bopælen og den midlertidige arbejdsplads, der tæller med. Kørsel til den pågældende arbejdsplads i løbet af dagen, hvor der ikke køres direkte til eller fra bopælen, regnes ikke med.

I praksis skal man altså have et system, der både monitorerer "rullende" 60-dages-perioder og registrerer, hvilke arbejdspladser en ansat kører til hjemmefra, for at kunne overholde 60-dages-reglen. Herudover skal systemet kunne registrere 60-dages karensperioder fra konkrete midlertidige arbejdssteder.

Særligt kørselsmønster:

Hvis medarbejderens job/arbejdsfunktion indebærer, at medarbejderen har et kørselsmønster med kørsel til så mange forskellige arbejdspladser, at det ikke er sandsynligt, at der køres mellem sædvanlig bopæl og en arbejdsplads i mere end 60 arbejdsdage om året, anses kørslen fuldt ud som erhvervsmæssig.

I disse tilfælde er det ikke et krav, at der føres kørselsregnskab for at dokumentere, at der kun er kørt erhvervsmæssigt, men SKAT kan ved konkret tvivl om, hvorvidt reglerne bliver overholdt pålægge medarbejderen, at føre kørselsregnskab i et år fremadrettet.

Det kan være med til at sandsynliggøre, at man som medarbejder har et særligt kørselsmønster, hvis det er omfattet af stillingsbeskrivelsen i ansættelseskontrakten.

25-gange reglen – ingen beskatning

En anden undtagelse til hovedreglen om, at kørsel mellem bopæl og arbejdsplads er privatkørsel, der udløser beskatning af fri bil, hvis det foregår i arbejdsgivers bil, er 25-gange reglen.

Reglen hviler på praksis fastsat af Skatterådet.

Undtagelsesvis kørsel mellem bopæl og arbejdsgivers adresse op til 25 gange om året udløser ikke beskatning af fri bil, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- Bilen tages med hjem til bopælen og skal udelukkende bruges erhvervsmæssigt den efterfølgende dag, eller

- efter at bilen udelukkende har været anvendt erhvervsmæssigt, køres der til bopælen og næste dag køres direkte til arbejdspladsen, og
- den ansatte i øvrigt er afskåret fra at bruge bilen privat, og
- der føres kørselsregnskab, der dokumenterer, at bilen ikke bruges til privat kørsel.

Det er SKATS opfattelse, at hvis en person kører mere end 25 gange i forskellige biler, så er det den bil, vedkommende kører i den 26. gang, som vedkommende skal beskattes af. Vedkommende skal således dels beskattes af fri bil i minimum en måned, dels fremover beskattes af fri bil (indtil personen får ændrede bil-vilkår).

Det fremgår ligeledes af SKATS juridiske vejledning, at det er Skatteministeriets opfattelse, at hvis en bil tages med hjem, f.eks. fordi den ansatte skal på kursus de efterfølgende 3 dage og hver dag kører mellem kursusstedet (en midlertidig arbejdsplads) og bopælen, tæller denne kørsel kun som en gang. Når der køres tilbage til arbejdsgiverens adresse efter endt kursus den sidste dag, tæller dette også som en gang, altså 2 gange i alt.

Chaufførreglen

Chauffører, hvis hovedopgave er at transportere materialer, værktøj, varer eller personer, må starte og slutte det daglige arbejde ved at køre til og fra bopælen i bilen, uden at det medfører beskatning af fri bil. Det er en betingelse, at det er medarbejderens primære opgave at være chauffør i bilen.

En person, der får stillet en bil til rådighed for at kunne fungere som chauffør for arbejdsgiveren uden at have det som sin primære opgave, beskattes dog heller ikke, hvis chaufføren dagligt kører personer mellem opsamlingssteder, der ligger mellem chaufførens hjem og arbejdsplads, hvilket i praksis vil sige samler personer op eller sætter personer af på turen mellem bopæl og arbejdsplads.

Det er et krav for at undgå beskatning:

- at der er indgået aftale om at bilen ikke må benyttes privat og
- at den rent faktisk ikke bruges privat og
- at der føres kørselsregnskab og
- at kørslen foregår i den bil, som chaufførarbejdet i øvrigt foretages i.

De samme regler gælder, hvis en ansat af arbejdsgiveren undtagelsesvis er blevet pålagt at transportere øvrige deltagere i forbindelse med en tjenesterejse. I disse tilfælde må den medarbejder, der faktisk fungerer som chauffør på den konkrete tjenesterejse, tage bilen med til bopælen dagen før rejsen og så samle de øvrige deltagere op den næste dag for at køre til bestemmelsesstedet. Bilen må ligeledes tages med til bopælen efter endt forretningsrejse og dagen efter køres til arbejdsstedet.

Den ansatte anses ikke at have fri bil to rådighed i denne situation, men kørslen skal dokumenteres i form af kørselsregnskab.

Ad 2. Varevogne, der ikke er specialindrettede

Beskatningsreglen i ligningslovens § 16, stk. 4 gælder ikke for de såkaldte gulplade-biler, dvs. mindre vare- og lastvogne, hvor arbejdsgiver ikke har betalt moms og privatbenyttelsesafgift. Det betyder bl.a., at der ikke skattemæssigt kan stilles krav om kørebog til dokumentation af den faktiske kørsel, der foretages i bilen.

Arbejdsgiver har ved ikke at betale moms og privatbenyttelsesafgift tilkendegivet, at bilerne udelukkende skal benyttes til erhvervmæssig kørsel inden for momslovens regler, dvs. kørsel der vedrører virksomhedens momspligtige aktivitet og ikke til privat kørsel.

Lovlig kørsel efter momsreglerne i en mindre varevogn, hvor der ikke er betalt moms og privatbenyttelsesafgift er følgende:

- Lejlighedsvis kørsel mellem bopæl og det faste arbejdssted op til 25 gange om året, når bilen den efterfølgende dag skal anvendes erhvervmæssigt, eller bilen medtages til bopælen om aftenen efter at den udelukkende har været anvendt erhvervmæssigt, og der den efterfølgende dag køres direkte fra bopælen til arbejdspladsen. (Svarer til den skattemæssige 25-gange regel.)
- Kørsel mellem bopæl og skiftende arbejdssteder, herunder lejlighedsvis kørsel mellem bopæl og det faste arbejdssted i op til en gang pr. uge for at supplere køretøjets lager, hente værktøj, afhente arbejdssedler, tegninger og materialer etc. (Svarer til 60-dages-reglen.)

Det er arbejdets karakter, der er bestemmende for, om der er tale om skiftende arbejdssteder i den forstand, at selve arbejdsfunktionen på et sted skal være tidsbegrænset og arbejdsstedet af denne grund skifter geografisk

- Kørsel til spising eller afhentning af mad i arbejdstiden.
- Køretøjets chauffør er af arbejdsgiver blevet pålagt at afhente og/eller sætte en kollega af på vej til eller fra arbejde. Arbejdsgiver kan beordre det mundtligt eller generelt, og det behøver ikke være en specifik situation.
- Svarer til den skattemæssige chaufførregel. (herom på side 7).
- Kørsel i forbindelse med tilkaldevagt.

Konsekvenserne:

Hvis der alligevel faktisk køres privat i en mindre varevogn vil det udløse:

- Beskatning af fri bil for den ansatte.
- Pligt til betaling af moms for arbejdsgiveren.
- Pligt til betaling af privatbenyttelsesafgift for arbejdsgiveren.
- Risiko for bøde af samme størrelse som momsen og privatbenyttelsesafgiften

Ad 3 & 4. Særlige køretøjer, dvs. specialkøretøjer og specialindrettede køretøjer.

Specialkøretøjer:

Disse køretøjer – eks. lastvogne, kranbiler - anses ikke for egnede som et alternativ til en privat bil. Privat kørsel i sådanne køretøjer udløser ikke beskatning efter ligningslovens § 16, stk. 4, men eventuelt efter § 16, stk. 3.

Specialindrettede køretøjer:

Specialindrettede køretøjer er køretøjer, der egentlig er egnede til privat kørsel, men som følge af indretningen ikke er egnede til at træde i stedet for en privat bil.

Det er en betingelse, at køretøjet skal være indrettet på den specielle måde som følge af et erhvervsmæssigt behov og at det specialindrettede køretøj er nødvendigt for brugeren kan udføre sit arbejde.

Beskatning af kørsel i særlige køretøjer

Privat kørsel i særlige køretøjer beskattes ikke efter den skematiske regel i ligningslovens §16 stk. 4, men eventuelt efter ligningslovens § 16, stk. 3 - hvilket vil sige med det beløb, der svarer til hvad det ville koste at leje en bil med tilsvarende anvendelsesmuligheder.

Der skal dog skelnes mellem:

- a) Kørsel mellem bopæl og arbejdsplads
- b) Privat kørsel i tilknytning til erhvervsmæssig kørsel ("svinkeærinder")
- c) Privat kørsel i øvrigt.

a) Kørsel mellem bopæl og arbejdsplads.

Kørsel mellem bopæl og arbejdsplads i et specialkøretøj anses ikke for fri befordring for medarbejderen.

Hvis en medarbejder derfor anvender et særligt køretøj til kørsel mellem hjem og arbejde, har det alene den konsekvens, at medarbejderen ikke samtidig kan opnå almindeligt befodringsfradrag. 60-dages-reglen har ingen betydning ved denne kørsel i et særligt køretøj.

Chaufførreglen:

I tilknytning til kørsel mellem sin bopæl og arbejdspladsen kan medarbejderen afhente eller sætte kolleger af, når arbejdsgiveren har beordret dette på samme måde, som er gældende for de mindre varevogne, dvs. det kan være beordret mundtligt og generelt og det behøver ikke at være i en konkret situation.

Ligesom det gælder for de mindre varevogne, må køretøjet i arbejdstiden også anvendes til kørsel til spisning og kørsel til at hente mad.

b) Privat kørsel i tilknytning til erhvervsmæssig kørsel

I tilknytning til erhvervsmæssig kørsel (inkl. kørsel mellem bopæl og arbejdsplads) kan der foretages kørsel, der afviger fra en erhvervsbestemt rute (såkaldte svinkeærinder) på op til 1.000 km pr. år, for f.eks. at hente børn eller handle. Afvigelser op til et par hundrede meter fra den erhvervsbetingede rute tæller dog ikke med i de 1.000 km.

Hvis sådanne "svinkeærinder" overstiger 1.000 km pr. år skal medarbejderen beskattes af den overstigende kørsel med satsen for kørselsgodtgørelse, dvs. kr. 3,63 pr. km (2016 tal).

Et skattepligtigt beløb kan dog være omfattet af bagatelgrænsen for arbejdsrelaterede goder, dvs. der kun skal ske beskatning, hvis medarbejderen har modtaget goder, der overvejende er stillet til rådighed af hensyn til arbejdet, hvor den samlede værdi overstiger kr. 5.800 årligt (2016 tal), svarende til 1.597 km pr. år.

For at kunne dokumentere, at man overholder de forskellige km-grænser, kan det være endog særdeles relevant at føre kørebog.

c) Privat kørsel i øvrigt

Hvis køretøjet i øvrigt anvendes til privat kørsel, skal der ske beskatning med et beløb, der svarer til, hvad det ville koste at leje et køretøj med tilsvarende anvendelsesmuligheder. Der kunne eksempelvis være tale om anvendelse af arbejdsgivers lastbil til at køre på genbrugspladsen en lørdag.

Her kan tilkøbes dagsbeviser via SKAT, dog maksimalt 20 pr. år. Hvis arbejdsgiveren betaler herfor, skal den ansatte beskattes heraf som A-indkomst.

Privat kørsel udover kørsel mellem bopæl og arbejdsplads samt private svinkeærinder jvf. ovenstående kan endvidere have momsmæssige konsekvenser.

-o0o-

Konklusion - Fem skarpe:

- 1. Ved kørsel i arbejdsgiverens almindelige biler mellem egen bopæl og midlertidige arbejdssteder skal man, for at kunne undgå beskatning af værdien af fri bil, dels kunne dokumentere sin kørsel i 60-dages perioder indenfor de seneste 12 "rullende" måneder til forskellige midlertidige arbejdssteder, dels kunne redegøre for eventuelle 60-dagesperioder, hvor der ikke er kørt til et bestemt midlertidigt arbejdssted, fordi en sådan medfører en ny 60-dages-periode indenfor den "rullende" 12-måneders periode, hvor der igen kan køres til dette midlertidige arbejdssted uden beskatning.*
- 2. Ved kørsel i en arbejdsgivers almindelige biler eller mindre varevogne, der ikke er specialindrettede skal man, for at kunne anvende de goder som 25-gange-reglen indebærer, kunne holde styr på, dels hvor mange gange man som ansat kører til arbejdspladsen i arbejdsgiverens forskellige biler, dels via kørselsregnskab kunne dokumentere, at bilerne ikke er brugt privat.*
- 3. Ønsker man at kunne dokumentere, at man er omfattet af reglerne om "særligt kørselsmønster" – og derved undgå et egentligt pålæg fra SKAT om i fremtiden at skulle føre kørebog i et år – kan man med fordel vælge elektronisk kørebog fra begyndelsen.*
- 4. Ved kørsel i "særlige køretøjer" kan det være endog særdeles relevant at føre kørebog for at kunne dokumentere at man overholder både grænsen for svinkeærinder (1.000 km pr. år) og bagatelgrænsen for arbejdsrelaterede goder (svarende til 1.597 km pr. år).*
- 5. Formodningsreglen – om at arbejdsgiverens almindelige biler er til rådighed for privat kørsel, hvis de tages med til bopælen - kan ikke afkræftes uden at der føres fuldstændig kørebog. En fraskrivelseserklæring kombineret med en fuldstændig kørebog er stærke argumenter, når bevisbyrden overfor SKAT skal løftes.*